

Visschen voor het Aquarium.

Geachte Redactie!

In een vorig nummer van *De Levende Natuur* hebt gij een stukje over de dieren als weervoorspellers.

Toen ik dit las, keek ik meteen naar den hoek voor 't raam, waar ik een zoogenaamde weeraal heb staan.

't Beest is den laatsten tijd bijzonder onrustig, anders ligt het haast levenloos op den bodem, maar nu doet 't een onbekende soms opschrikken door 't geweld, dat 't maakt. Wat voor dier 't echter is, is me een raadsel. 'k Wil u een beschrijving trachten te geven!

De lengte bedraagt 15 cM. De hoogte $2\frac{1}{2}$ cM., terwijl de grootste dikte ook vrijwel zooveel is.

Het heeft 2 borstvinnen, 1 rugvin, 2 buikvinnen, 1 aarsvin en een ongespleten staart. De schubben zijn op het lichaam niet te voelen, men kan de uiterst fijne schubjes wel zien. Het geheele lichaam is gestippeld, terwijl over de zijden 2 lichte streepen loopen en 2 donkere, de een een breede, de ander maar een lijn. De buik is wit-grijs, de rug bruin-zwart, de vinnen zijn eveneens licht met zwarte stippen.

De kop is 't merkwaardigst. Op de bovenlip bevinden zich 6 in een krans geplaatste hoorntjes (voelers). De onderlip draagt er 4, maar veel kleiner. De oogen in 't verlengde der bovenste lichte streep op de zijde zijn klein. Daarvoor bevinden zich een

paar openingen, en hiervoor weer een lapje, dat veel op een klein kattenoor gelijkert en dat ook een opening schijnt te bevatten. Wat 't dier als voedsel gebruikt, weet ik niet.

Wanneer 't onrustig is en heen en weer zwemt, laat 't uit de aarsopening eenige luchtbellens ontsnappen met een groot geluid.

In de Alm, een riviertje dat in den Biesbosch bij Almkerk te vinden is, komt het veel voor en zelfs ontwikkelde menschen zeggen, dat ze het dikwijls bij ruw weer hebben hooren fluiten. 'k Heb het nu ruim een maand, maar heb nog maar één keer, *in twijfel gestaan*, of 't geluid nu fluiten was van 't dier of van buiten. Anders heb ik 't nooit vernomen.

Soms vindt ik in het glas een geelachtig vliesje, kunt u me ook zeggen, wat dit wezen kan?

Ik zie 't dier aan voor den grooten Modderkruiper.

Heb ik soms mis gezien en gezocht, wilt u mij dan terecht helpen.

In afwachting.

Werkendam, Mei '99.

C. BULVING.

Dit stukje ontvingen wij, toen 't volgende net gezet was, het past zoo mooi bij elkaar als 't kan. Het geelachtig vliesje is, denk ik, de opperhuid van den visch, ik heb zoo'n vlies vaak aan zijn corpus zien hangen in flarden van een handlengte soms. 't Is wellicht een soort van vervelling. H.

DE MODDERKRUIPER.

Naar aanleiding van mijn opstel over bittervoorn in de laatste aflevering van den vorigen jaargang, ontving ik van verschillenden lezers van ons tijdschrift het verzoek om in dit jaar ook eens wat over andere nederlandsche vischjes mee te deelen, die geschikt zijn om in aquarium te worden gehouden. Vooral bleek het de meesten te doen te zijn, om in de eerste plaats de nederlandsche zoetwatervisschen te leeren kennen door teekening en beschrijving. Niet ongegrond is werkelijk het verwijt van Mevr. V. te A., die er op wees, dat in ons tijdschrift nog maar twee vischjes ter sprake zijn gekomen namelijk in den eersten jaargang het stekelbaarsje en nu aan 't eind van den derden: de bittervoorn.

Gaarne wil ik aan bovenstaand verzoek voldoen, doch ik moet vooruit zeggen, dat ik niet veel meer kan mededeelen, dan wat ik zelf in mijn aquariums

heb waargenomen; in de natuur heb ik van de visschen nog niet veel kunnen opmerken, en een visscher ben ik in 't geheel niet; dus van de eigenlijke vangst weet ik zoo goed als niets. Ik heb mij echter voorgenomen in dezen zomer de visschen van onze binnenwateren eens te gaan bespieden, maar daar is veel tijd, geduld en geluk voor noodig, en dat staat een mensch niet altijd ten dienste.

Voorloopig zal ik dus maar een paar van de diertjes onderhanden nemen, die ik nog in mijn aquarium heb. In de eerste plaats: den modderkruiper. Dat is een raar beest, zoo'n modderkruiper. Wie hem voor 't eerst ziet, denkt niet eens aan een visch, en als men door de vinnen en de kieuwen tot het besluit is gekomen dat het toch een visch moet zijn, zou men geneigd zijn aan een soort van platten en gestreepten aal te denken.

Maar de slurfachtige snuit met zijn zes grote